

Десанка Максимовић, Београд

ШТА ЛИ ТЕ СПРЕЧИ

И јеси и ниси песма.
Заметнула си се била
за време једнога несна,
чула сам те већ у слуху,
разабирала ти речи.
Била си већ живо биће
у мом духу.

Шта ли те то спречи
да постанеш песма?
А док још у мени диса,
док те рука не записа,
бивала си све лепша,
као месец уз небеса
светлела си за мог несна.

Нихала си се у мени
на љуљашкама звука,
ницала си из слатких мука,
била сам ти лепоте свесна.
Шта ли те то спречи
да постанеш песма?

